

juli 2014

Spaanse Pyreneeën, Baqueira-Beret

Provence Frankrijk, Villes-au-Auzon

juli 2014

EEN GOED BEGIN IS HET HALVE WERK.

6-7-2014 : VERTREK

De ochtend van het vertrek werden we geconfronteerd met het feit dat de fietsendrager niet ingeplugd kon worden op de 'nieuwe' auto. Overweging om een nieuwe fietsendrager aan te schaffen en dus via het web een bestelling gedaan bij Praxis, maar deze voordeelaanbieding kon pas om 13:00 uur gehaald worden. De stoute schoenen aangedaan en bij opening om 10:00 uur al aan de kassa met de vraag of deze tegen dezelfde condities nu al meegenomen kon worden (13-polig).

In de winkel bedacht ik me dat er mogelijk toch een andere variant moest zijn, en ja hoor een adapter van 13->7 polig bleek voorhanden. Scheelde een slok op een borrel en waren we voor € 8,00 hiermee gered.

Dit bleek een goede oplossing (vast?) en zodoende konden we met een uur vertraging en een kop koffie extra op weg naar onze eerste gezamenlijke vakantie met fietsarrangement. Vandaag wilden we het eerste stuk rijden en dan de volgende dag het laatste deel, zodat we uitgerust in het hotel zouden arriveren.

De reis verliep voorspoedig en zo hadden we na 700 km onze nachtrust bij Chateauroux, IBIS-hotel, wat een "hoofdstad" in deze omgeving is, maar uitgestorven en foeilelijk. Gegeten bij een aan de overkant gelegen steakhouse, eenvoudig maar wel met een luxe voorgerecht, salades en visgerechten.

Proost!

7-7-2014 : DOORREIS

Na een uitgeslapen nachtrust en een heerlijk ontbijt relaxed de laatste etappe van de autorit via Vielha naar onze eindbestemming in Baqueira-Beret genomen. In Vielha was het wat onduidelijk en ook de Tom-Tom wist zich geen raad. Wel een mooi ommetje gereden en daardoor de tunnel met daarachter een stralend meertje gezien, tevens hoogste punt in de omgeving gepasseerd. Terug reden we rechtstreeks tegen het richtingbordje aan en nu reden we aan het eind van het dorp wel door, waar we eerder gekeerd waren. Na een 14-tal kilometers kwamen we in de middag aan.

juli 2014

We werden vriendelijk ontvangen en in het langslopen had ik al mijn vraagtekens bij de 'professionaliteit' van de organisatie m.b.t. fietsreizen was. Natuurlijk, ze wilden het gaan opzetten, maar een klein fietshokje waar je bijna geen fietsen kwijt kan zegt ook iets.

Het leek erop alsof ze ook die ochtend pas de stellages voor advertentie hadden geplaatst en bij navraag bleek dat wij de enige twee waren die ingeschreven hadden. Super toch?!

De hotelkamer die ons toegewezen was bleek er een met twee eenpersoons bedden, wel stond er een fles champagne koud klaar. Terug naar de receptie, waar het probleem meteen verholpen werd en we een andere kamer kregen. Wel even de fles meegenomen natuurlijk. Ook nog de wifi-code gevraagd en daarmee was alles op orde. Helaas was de wifi traag en $\frac{3}{4}$ van de tijd niet te gebruiken, maar toch er was bereikbaarheid met het moederland en konden we op de hoogte blijven van m.n. de ontwikkelingen rondom Paula.

Ook al kennismemaakt met "onze" gids, Oscar.

juli 2014

8-7-2014 : 1STE BERGRIT

Om 8:00 uur stonden we op, een uitgebreid ontbijt (lunchpakket, zit in het arrangement) en de fietsen in orde brengen voor het vertrek om 10:00 uur. We hadden bewust later ingestoken om uitgerust na de reis te kunnen starten. Doordat we een tweemansgroep vormden, was dit dus geen probleem.

Oscar had er zin in, zijn project ging hiermee van start, maar wat voor vlees had hij in zijn kuip? Recreatie fietsers, mijn buik geeft een bepaalde uitstraling, al zagen onze fietsen er vanzelfsprekend zeer professioneel uit. Hij had de inschatting dat het met een MTB voor hem te doen zou zijn!

In een streep naar beneden naar Vielha was het nog geen echt fietsen, wel goed voor het eerste gemiddelde. Daar hielden we nog even een pauze omdat Oscar iets te regelen had. We stonden bij een garage en dat zouden we onthouden voor het kopen van een nieuwe adapter voor de fietsendrager, die we onderweg verloren waren (waarschijnlijk door een stoeprand bij vertrek van de laatste tussenstop op de heenreis).

Artiga de Lin

Na dit intermezzo nog wat verder afgedaald en toen meteen ... een kop koffie ..., vervolgens nog 2 km rustig infietsen en dan waar we eigenlijk voor kwamen: klimmen aan de 'linkerkant van de Garonne', 9 km en behoorlijk stijgingspercentage.

Prachtige uitzichten boven bij Artiga de

Lin en na een short break 1 km afdalen voor een smal weggetje naar een waterval (water zou onder de grond daar bovenkomen en verder na de val doorstromen).

Even verderop een klim van 5 km, weer een prachtig gebied om door te fietsen en een goedlopende klim. Boven een fraai uitzicht en een slingerende weg langs het ravijn.

Even voor Vielha een tussenklim van wederom 5 km genomen met stijgingspercentages in de laatste kilometers van

8,6%, 9,2% en 9,3%.

Heerlijk. Nu wist hij inmiddels wat hij aan ons had. Een prachtig meertje bovenin was de beloning. Daarna een heerlijke afdaling naar Vielha en dan de 14 km lange klim naar het hotel.

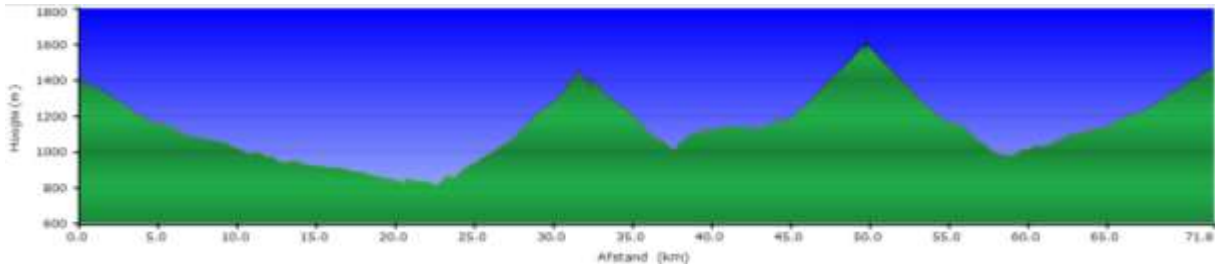

juli 2014

afstand	71,78	km	
hoogte	1899,5	hm	2,6%
tijd	3:56:11	uur	
gemid	18,24	km/h	
max	61	km/h	
pauze	1:31:46	uur	28,0%
Totaaltijd	5:27:57		

Prima gids;
mooie afwisselende tocht;
fantastische uitzichten.

Op de kamer een heerlijke verrassing, namelijk een bord met twee soorten meloen en een gebakje p.p. De eerste ervaring was geslaagd, de gids prima en onze luim dus zeer positief en verwachtingsvol naar de rest van het fietsmenu de komende week.

's Avonds WK-voetbal, waar Duitsland de vloer aanveegde met Brazilië: 7-1.

9-7-2014 : EEN LOCO DIE MEE FIETST

I am an old man

..... the only one who finished over the top.

Vroege start gepland om 9:00 uur. bij het ophalen van de fietsen zien we een jongeman, die bij ons zal aansluiten, Christian. Hij blijkt een "runner" te zijn, die een trainingsrit meerijdt (Club van Oscar?). We gaan de bus in om ons op de top van Port de la Bonaigua af te zetten. Hier blijkt het nog te winderig en dus wat verder afgedaald.

De 'belofte' van Oscar om met mooi weer in een ander dal te fietsen. In het begin leek dat er niet op, maar later werd het zonniger.

Een schitterende lange afdaling, waar ik al snel een leuke band kreeg na op een steentje te zijn gereden. Daarna met hoge snelheid Anja en Oscar weer bij gebeend. Na een aanloop van wat kleine klimmetjes om warm te worden kwamen in Espot d'Aneu aan. Hier koffie gedronken en de keuze gemaakt het Nationale Park in te gaan, ondanks het vooruitzicht van 9 km klim, waarvan anderhalve kilometer tegen 20 %. Aan het eind lag weer een mooi meertje en was het erg koud. Een snelle afdaling over soms niet al te beste weg, maar bijna geen verkeer natuurlijk.

juli 2014

Na de samenkomst weer bij Espot zijn we niet over de hoofdweg langs een meer gegaan, maar een smalle weg aan de overkant ervan genomen. Een leuk op en neergaande weg tegen de bergrug aan en uitmondend weer op de hoofdweg. Hier reden we een dorp in, waar Anja het signaal "jasje uit" gaf omdat ze toch van de fiets afmoest om haar verloren gelletje op te rapen. Dit kwam op een gelegen moment, want aan het eind van het dorp zou toch de ultieme klim van de dag starten.

juli 2014

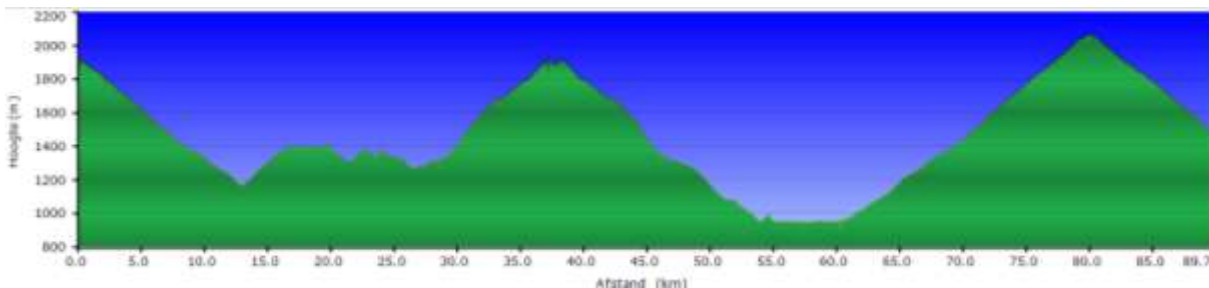
Vreemd genoeg haakte Christiaan al snel af, ik dacht hij geeft ons een voorsprong en zal zijn jeugdige kwaliteiten willen tonen door ons in te gaan halen. Oscar zette al vrij snel aan en bleef zo'n 300 meter voor me fietsen. Onderweg tankte hij één keer water, waardoor ik hem op een lang stuk weg met wind pal op kop voorkwam. Even later haalde hij me weer in en bij de haarspeldbochten lag hij weer een 300-400 meter voor. Dit verschil werd niet veel groter meer, totdat hij bij de auto was.

Oscar bleef achter en zou de anderen inladen terug naar het hotel, terwijl ik doorreed naar de top (2072m) en een stevige afdaling had naar het hotel van zo'n 10 km. Ik was wel wat onderkoeld daarna en moest nog geruime tijd wachten voor de andere drie arriveerden. Anja had ook goed geklommen (1974m) en was ook wat verder gereden dan waar de auto eerst stond. Oscar had eerst toch Christiaan opgehaald, die kennelijk een hongerklap had gekregen en daardoor was afgehaakt. weer een superdag gefietst.

afstand	89,76 km	
hoogte	2334,5 hm	2,6%
tijd	4:55:35 uur	
gemid	18,22 km/h	
max	76 km/h	
pauze	1:10:30 uur	19,3%
Totaaltijd	6:06:05	

Zware wind op de laatste klim tegen, kruising Mont Ventoux en Stelvio.

10-7-2014 : RUSTDAG

Volgens afspraak de dag tevoren zouden we nu niet fietsen en we wilden ook wel kijken of we een nieuwe adapter 13-7 voor de fietsendrager zouden kunnen vinden. Helaas, allerlei op auto gerichte zaken bleken dit niet te kunnen leveren. Nog één mogelijkheid blijft open staan, maar die zijn tot volgende week i.v.m. vakantie gesloten. Wel een eind door en langs het dorp gelopen, dus wat sight seeing meegepakt. 's Middags echt rust gepakt, waarbij ik in diepe slaap wegviel.

11-7-2014 : TOUR EXCEPTIONAL

De derde tocht alweer in het verschiet. Oscar had het voorstel om een deel van de Tour de France te gaan rijden, waar we vanzelfsprekend meteen voor te porren waren.

St. Béat

Met de auto naar St. Béat (55 km=1 uur). Oscar wilde eerst de Col de Menté rijden, maar bij navraag op de plaatselijke VVV bleek dit die ochtend niet volgens zijn plan te kunnen. Er reed van de top geen bus naar zijn gewenste plek om een deel van de Tour te gaan rijden. Deze Col niet op te hoeven was aan één kant jammer, maar aan de andere kant weer een verzuchting. De eerste kilometers zijn namelijk behoorlijk steil (zie vorig jaar de trip dwars door de Pyreneeën).

Hij liet er verder geen gras over groeien, want hij klom meteen op de fiets en had direct een ander plan in zijn hoofd. Dit was zeker een goede compensatie achteraf, wat een mooi stukje ongerept Frankrijk! Een lusje van 34 km met wat kuitenbijtertjes om op te warmen. Ook een deel net bewerkt asfalt met steentjes, waardoor 1 lekke band niet te voorkomen was. Nu had hij mogelijk liever zijn MTB gehad, maar ja voor

het vervolg was de racefiets toch weer aangener. Een kop koffie in St. Julian was tevens ons begin van de Tour-etappe (nog 80 km).

Over de Col d'Ares en **Port de la Balès**¹, die vervelende trekjes had met stukken van 10% en een gemiddelde van 8% (voor mij de 20 km in 1:32:00).

¹ een week later zou Vöckler hier als 2e eindigen naar al eens eerder gewonnen te hebben in 2010 en 2012.

In de vakantie ook een artikel over Vöckler gelezen, die mij een geheel ander beeld van deze renner heeft gegeven (verhalen over de Tour de France door Lidewey van Noord).

juli 2014

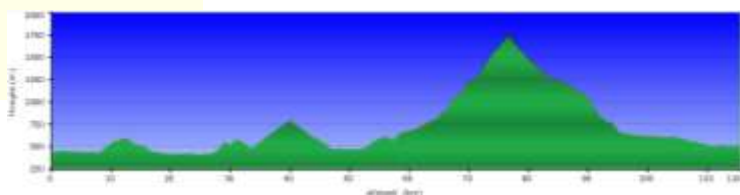
Na een geweldige afdaling over brede wegen, vorig jaar denderden we Luchon in met 70 km/h, en de laatste loodjes van 15 km naar St. B at zat deze zware dag er weer op. Fantastische dag, met stralend weer.

afstand	115,74 km	
hoogte	2191 hm	1,9%
tijd	5:28:12 uur	
gemid	21,16 km/h	
max	64 km/h	
pauze	1:08:26 uur	17,3%
Totaaltijd	6:36:38	

Anja sterk;
Oscar subliem;
Toine op z'n tandvlees;
Benieuwd naar de rennerstijden.

Het stuk dat wij de route van de Tour de France 2014 hebben gevolgd (oranje).

juli 2014

12-7-2014 : WANDELING

een rustdag voor de fiets en dus wat later aan het ontbijt. Een hele dag in het hotel zou ons gaan vervelen, dus de wandelschoenen aan. Tot we buiten kwamen regen en dan linea recta retour. Spa Blue in? Nee. Lezen.

Om 14:00 uur was het droog en wederom een poging om te gaan wandelen. Met de auto naar Bagairque een dorpje wat verderop. Daarvandaan een tochtje van ca 6,1 km naar Plan de Baret v.v. met prachtige uit- en vergezichten, mooie flower-power en de benen op een andere manier aan het werk.

Bij terugkomst was er nog tijd over voor het eten en dus gezamenlijk de Spa Blue in. Warmte, water, stoom en een koude douche. Anja vindt dit in ieder geval heerlijk.

Na het diner op tijd voor de buis voor Nederland-Brazilië: winst 3-0.

Fantastische uitzichten!

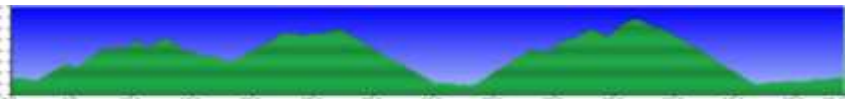
13-7-2014 : LAST BUT NOT LEAST

Nog een laatste tocht te gaan, het zou een speciale worden volgens Oscar.

Weer de auto in - hoe kan je dat doen als je grotere groepen hebt? - en zo'n 40 km oostwaarts gereden. Eerst smallere wegen, en dus geen verkeer, langs een geweldig ravijn. Hier waren de nodige steile klimmetjes te nemen (5 tot 7 km per klim), met lastige afdalingen, waarbij een stuk met kilometers lange opgebroken grindweg (split). Een afrader voor grotere groepen en zeker als het niet geoefende fietsers zijn. Maar verder valt er weer niet meer over te vertellen dat het weer een super fietsdag was.

Conclusie van deze week was zeer geslaagd en eigenlijk gelukkig dat er geen andere deelnemers waren. Nu alle aandacht en waarschijnlijk ook leuke aangepaste routes gehad. Een goed beeld van de Pyreneeën, wat mijn bedoeling ook was om Anja mee te laten maken. Ook de verwenning van en in het hotel was een ontspannen begin van onze vakantie, ik denk in de toekomst ook niet evenaarbaar meer.

afstand	69,08 km		
hoogte	1697,5 hm	2,5%	
tijd	3:33:18 uur		
gemid	19,43 km/h		
max	64 km/h		
pauze	1:04:28 uur	23,2%	
Totaaltijd	4:37:46		

PARELTJE!

Vandaag niet tot het gaatje;
Gezamenlijk met Oscar overal boven;
Afdaling tijd op Anja gewacht, wat mijn
gedachten aan Oscar ook bevestigde.

EINDE DEEL I VAN ONZE VAKANTIE 2014 (zie ook de [foto's](#)).

Quatorze Juillet

14-7-2014 : FEESTDAG FRANKRIJK

Vertrek uit Spanje met als doel de Provence. Na gepakt te hebben en afscheid te hebben genomen van Oscar moesten we eerst in Viella nog een adapter halen voor de fietsdrager. Daarna zo'n 600 km onderlangs door Frankrijk, langs de Middellandse zee en bekoord door de **kleuren in het landschap en de uitzichten op bergen, zonnebloem velden onder de blauwe hemel** en aan het eind de dorpen waar we doorkwamen.

Al rijdend de Tour in het Frans gevolgd, waarbij het uitvallen van Contador breeduit werd uitgemeten. Na al enkele aannamen te hebben gedaan voor campings, kwam Anja tioch op de besluiten terug en kozen we voor haar thuis al uitgezochte plek van bestemming. Daardoor op tijd in Villes-sur Auzon om het laatste deel van de etape mee te maken en Niballi overweldigend te zien winnen op de **Planche des Belles Filles**, ons zeer goed bekend!!

Op deze camping was een plek vrijgevallen, zodat we tot de 19^e op een mooie plaats konden staan. Na de tent te hebben opgezet op naar het dorp. Hier wilden we eten op een plein en tussen alle feestende mensen. Helaas het eten was al afgesloten en het feest sprak ons ook minder aan, dus op zoek naar iets anders. Pal naast onze camping hadden we al een restaurant gezien en dat zag er gezellig uit. Heerlijk gedineerd en vermoeid,

met **blik op de Mont Ventoux**, sloten we deze dag in stijl af.

Onder de "Grote Beer" nippen aan wijn en whisky, ons eigen feestje zo te zeggen.

15-7-2014 : GORGES DE LA NESQUE

Tijd om maar weer eens te gaan fietsen. Een prachtige tocht in het verschiet, rechtstreeks vanuit de camping waren de bordjes al op te pikken. De Gorges de la Nesque naar Sault en daarvandaan terug langs de paarse velden met lavendel. Maar daarover later meer.

In het begin al meteen licht klimmend omhoog en alle Oh's, Oe's en Ah's bij ieder bocht weer op onze lippen. werkelijk schitterende uitzichten over deze dichtbegroeide kloven. Bovendien weinig verkeer, meestal fietsers die net als wij genoten van deze natuur.

Naarmate we hoger kwamen liet ook de **Mont Ventoux** zich weer regelmatig aanschouwen, voorla op het hoogste punt was het majestueus om dit heerschap te zien. Hier werd ik dan ook ingezet als plaatselijke fotograaf voor de fietsers die ook met de berg vastgelegd wilden worden. Een wederdienst natuurlijk, dus wij ook op de picture.

Daarna de afzink naar Sault, waarbij we

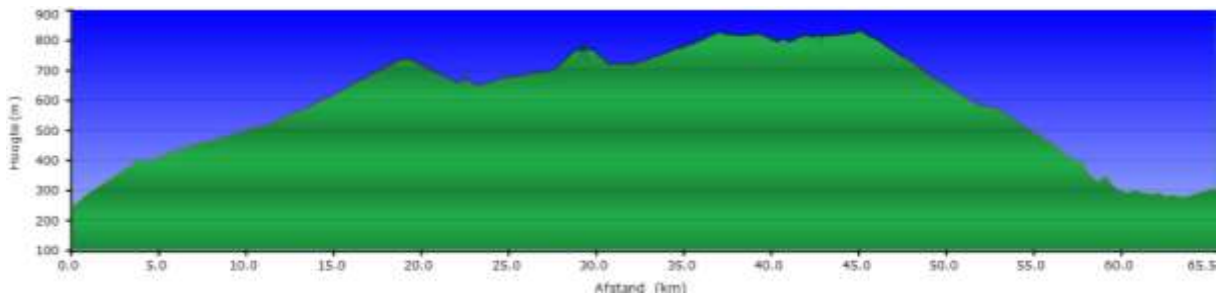
halverwege nog even een klimmetje in het mooie dorp Morieux hebben meegepikt en onszelf daarmee ook op een kop koffie hebben getrakteerd. Tussen de lavendelvelden, geen genoeg van om deze op de gevoelige plaat vast te leggen, verder naar Sault, waar we benieuwd waren hoe we dit zouden ervaren. De vele kleuren en geuren die ons vergezelden, zoals brem, stemden ons erg vrolijk. Vroeger waren we al hier geweest, maar zo lang geleden, de herkenning was dus minimaal.

juli 2014

Natuurlijk de klim naar het dorpje op volle sprint gepakt en bij de kerk ons brood gegeten. Daarna nog een laatste blik over het dal met de paarse gloed in de late middagzon alvorens de terugweg via een andere route op te pakken.

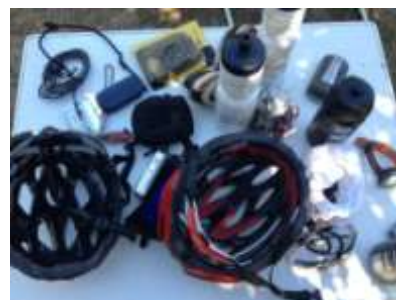
Rechts van ons bleef 'de kale berg' ons steeds begeleiden, bijna tot vervelens toe. Nog lang bleven we op hoogte fietsen en hebben we ook nog kersen gekocht bij een sorteerplek op een van de velden, waarna een geleidelijke, maar toch pittige afdaling onze dag compleet maakte.

afstand	65,47	km	
hoogte	839,5	hm	1,3%
tijd	3:00:31	uur	
gemid	21,76	km/h	
max	54	km/h	
pauze	1:55:14	uur	39,0%
Totaaltijd	4:55:45		

Na het douchen te voet naar de plaatselijke supermarkt (erg klein) en voor het eerst deze vakantie zelf weer gekookt en ontspannen gedineerd. er bleek 's avonds ook een liveband op de camping te spelen, dus na een tijdje zijn we ook daar een drankje gaan halen en hebben zitten genieten van de "oudere muziek" die ze ten gehore brachten (The Borderliners). Kortom een goed einde van weer een superdag!

Back home.

We and Mont Ventoux.

juli 2014

16-7-2014 : DE « RODE » CANYON

Geen fietsplannen deze dag, dus betrekkelijke rust. Eerst de fietsen onderhanden genomen, wassen, poetsen, smeren. verder wat gelezen 's morgens.

Namiddag natuurlijk weer onrust in de kont en daarmee een wandeling in de omgeving ondernomen. Anja had gelezen dat er een spectaculaire wandeling vanaf de camping was naar een El Dorado van kleuren. Dus op pad.

In die hitte eigenlijk geen echt aangename bezigheid, maar later in het bos viel dat gelukkig weer mee.

Allereerst zagen we hele delen met 'geel' zand, dat gloeiend op en neer ging en later overging in 'rood' zand en rotsen, een canyon-achtige omgeving.

Het was geen vergelijking met de "Petit" Grand Canyon, die wat kilometers verderop ligt (Apt), zie vakanties in de 80-er jaren. Wel getracht dit goed op de gevoelige plaat vast te leggen, maar helaas. De samenhang van de dieprode kleur en het felle zonlicht kon ik niet te pakken krijgen. Zeker een impressie om na te genieten!

Ook kwamen we een schoolklas aan het eind van de canyon tegen.

Een mooie onderbreking van de dag en toch wat ondernomen. 's Avonds vroeg erin, want we hadden grootse plannen voor de dag van morgen.

juli 2014

17-7-2014 : MONT VENTOUX

Gezien de plannen stonden we vroeg op om tot de conclusie te moeten komen dat het 'bestelde' brood pas na 8:00 uur opgehaald kon worden.

Dat was jammer, want die grote gele bal deed al snel zijn uiterste best!

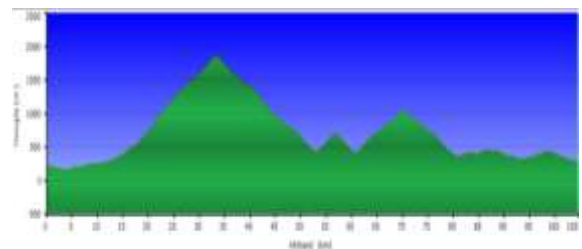
We gingen toch al snel op weg naar Bedoin, waar naar Málaucène zou rijden en daar de klim naar de top van de Mont Ventoux zou doen. Ik zou al vanuit Bedoin gaan klimmen, de andere kant afdalen en dan weer omhoog om dan de terugreis aan te vatten.

Wat scheen die ploert vandaag, niet te harden. temperaturen rond de 36 graden Celcius beneden en zelfs nog meer dan 25 graden Celcius op de top. Ga daar maar aanstaan!! Zoals je begrijpt, ik heb wat in mijn kop en dus ...

De eerste beklimming ging redelijk in 2:08:00 en in de afdaling Anja toegejuicht, die in straf tempo omhoog ging in 2:30:00 naar de top). In Málaucène water getapt op de plaatselijke municipal, water over het hoofd om te koelen en toen weer de fiets op. Het reed heerlijk koel en ik ging gestaag omhoog, geen enkele last van de eerder gedane inspanningen. Tot ik plots tot de gewaarwording kwam dat mijn helm niet "op kop" zat. Dus na 6 km en ca 350 hm weer terug, waarna ik weer opnieuw aan de klim begon. Nee, niet naar de top, want met zo'n 1100 hm op de teller vond ik het welletjes, de warmte brak me op. Het leek me GEKKENWERK om door te gaan en dus rechtsomkeer. Via Málaucène de terugweg aangevangen en tussendoor de Col de Madeleine nog meegepakt (zwaar en kan op de erelijst erbij, maar eigenlijk een tegenvaller deze col, stelt eigenlijk niets voor normaal gesproken). Via Fisolet was de afdaling een genot en via een schitterend weggetje kwam ik (een beetje gedesillusioneerd) op de camping terug.

afstand	104,59	km	
hoogte	2901	hm	2,8%
tijd	5:55:45	uur	
gemid	17,64	km/h	
max	72	km/h	
pauze	1:58:11	uur	24,9%
Totaaltijd	7:53:56		

Gezwommen om af te koelen en verder een rustige avond was alles dat restte.

juli 2014

18-7-2014 : VERHUIZEN

het zat me toch wel dwars, morgen al verkassen? Het aanbod op de eerste dag om op een andere plek te gaan staan was niet aantrekkelijk genoeg. Dus nog maar eens navragen, want de omgeving en camping op zich zijn perfect. Bovendien heb ik eigenlijk helemaal geen trek om een nieuwe uitdaging te gaan zoeken.

Het idee om toch maar op de camping te blijven ging steeds meer vorm krijgen, dus navraag bij de receptie gaf slechts één mogelijke plaats dat aantrekkelijk genoeg leek. Dus verplaatsen op een toch al geplande rustdag. Relaxed naar een hoger plateau met een schitterend uitzicht over de Mont Ventoux en zijn dal ervoor. Géén directe burens, dicht bij de toiletten en een achteruitgang van de camping midden in de desolate en toch vriendelijke druivenvelden. Met nog 6 dagen te gaan **SUBLIEM**.

Na het meeste per auto naar boven te hebben gereden, de tent weer volledig in gebruik te hebben en de zon weer op volle glorie zijn 36 gr. Celcius als een warme deken over ons heen te voelen, zijn we ons in het zwembad gaan verkoelen. Een lunch onder ons luifel, gevolgd door een verkwikkend slaapmoment om vervolgens weer de Tour te gaan volgen met als resultaat een prachtige overwinning van de gele truidrager Niballi.

Hierna naar de plaatselijke supermarkt, koken en de maaltijd nuttigen: alles goed!

's Avonds een wandelingetje, met als dagafsluiting wat lezen en borrelen tot ver na middernacht. Helemaal naar onze zin.

19-7-2014 : PLANNEN ZIJN ER OM

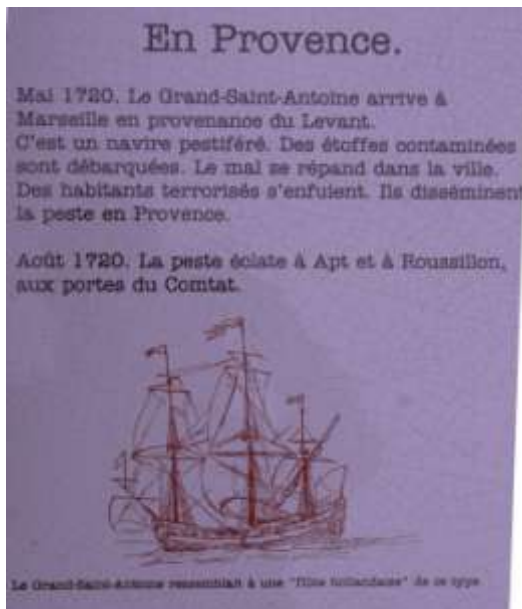
Een echte zaterdagmorgen: luieren, krant (lees: internet) doorgeplozen, de ochtend vloog om. Langzaam kwam de mistral opzetten, een zwoele/warme steeds aanwakkerende wind waarmee het idee om nog wat in de omgeving te gaan fietsen ook vervloog. Verkoelen in het zwembad en al vroeg voor de buis, waar de renners zich door de hitte zwoegden. Bau en Lau gingen goed mee totdat Niballi zijn handrem eraf haalde. Dit jaar staat er op hem geen maat. Langzamerhand komen ze in de buurt en morgen gaan we ze dan ook in levende lijve zien.

's Avonds wilde Anja uit eten en hebben we weer een onbekend menu uitgeprobeerd, heerlijk.

20-7-2014 : GEEN KARAVAN, WEL DE TOUR ZELF.

Na een helse nacht van zware wind en hevige regen kropen we pas om 9:00 uur uit ons bed. We gaan vandaag de Tour bekijken bij St. Saturnin Les Apt (nostalgie).

Via Col de la Ligne (780 m) over een landelijk weggetje passeerden we het dorpje "Mure", wat we even bekeken hebben. Ons oorspronkelijk plan lieten we bij het oversteken van de D@varen, want we waren vlakbij Rousillon. Ook hier hadden we goede herinneringen aan (Ria en Hugo). genieten van de rode gloed die over en in dit dorp hangt. Herinneringen waren er, maar het intieme, warme gevoel wat we nu beleefden was niet geheel blijven hangen. Toen met een pasgeboren zoon waren we anders

ingesteld en hadden we mogelijk niet het oog op hetgeen we later zijn leren waarderen (gluren in alle hoeken bij de burenl!). Schitterende uitzichten, maar de kleur/gevoelswarmte was niet vast te leggen op de foto's.

MV

juli 2014

Na een kop koffie op naar de D2 om de Tour te zien (de karavaan van bovenuit waargenomen, wat een uren durende parade van auto's). Prachtig die opbouwende spanning, wagens van de organisatie en ploegen, helikopters in de lucht en een uitzicht op een bocht zodat we de renners goed aan konden zien komen. Telefonisch hielden we Thomas op de hoogte om ons mogelijk op de TV te zien.

2 renners waren vooruit en uiteindelijk zouden ze 25 meter voor de finish gepakt worden!

SAM_1664.MP4

In een flits was het peloton voorbij, een filmpje /Anja met foto's hebben we kunnen vastleggen. We hebben het meegemaakt en toen snel de auto in om het eind van de etappe op de TV te gaan volgen. Net achter het stuur begon het toch te hozen, flitsen en donderen met wild geraas.

Ook tijdens de maaltijdbereiding in de tent en het nuttigen van de zwaar met knoflook aangezette pasta bleef het behoorlijk regenen. Pas na het eten werd het weer beter en met het gaan liggen van de wind was het ook weer aangenaam om de koffie buiten te drinken. Met goede vooruitzichten voor morgen, fietsen.

juli 2014

21-7-2014 : TOERTOCHT, GEPLAND.

Onrust, regen als raddraaiers van een slechte nacht. Daardoor laat op na uiteindelijk toch in slaap te zijn gevallen. Het weer zag er 's morgens weer redelijk uit, dus het plan om te gaan fietsen kon doorgaan.

Via Flazzai naar Bedoin, waar we vastliepen op de markt met allerlei kramen. Dus fietsen aan de kant en meelopen met de mensenmassa langs de plaatselijke uitstallingen. Een nectarine p. p. ter opfrissing en "en route".

Koers gezet naar Grillon-la-Brave en even verderop het kasteel van Le Jarroux bekeken na een leuke klim erna toe. Op weg naar La-Rogne-Abbrig een dame in nood geholpen met haar banden oppompen (ze was vlakbij huis gaf ze aan).

Even later de eerste spatten van een verwachte regenbui. Na eerst het stadje op de rots gefotografeerd te hebben zijn we omhoog gegaan naar het enige restaurant en hebben daar een koffie met gegeten. De eigenaars waren Hollanders, maar gastvrijheid?

Met de zon weer aan de hemel onze weg vervolgd naar Lafare, waar we om de bergketen heen moesten (DENTAL PEAKS) en daarmee weer op de geplande route te Beames-de-Venise terechtkwamen. Toen begon de ellende, een stevige wind pal op kop naar Vaison La Romaine (een

middeleeuws plaatsje à la Carcassonne).

Anja fietste op de Col de La Madeleine alsof de duivel haar op de hielen zat!

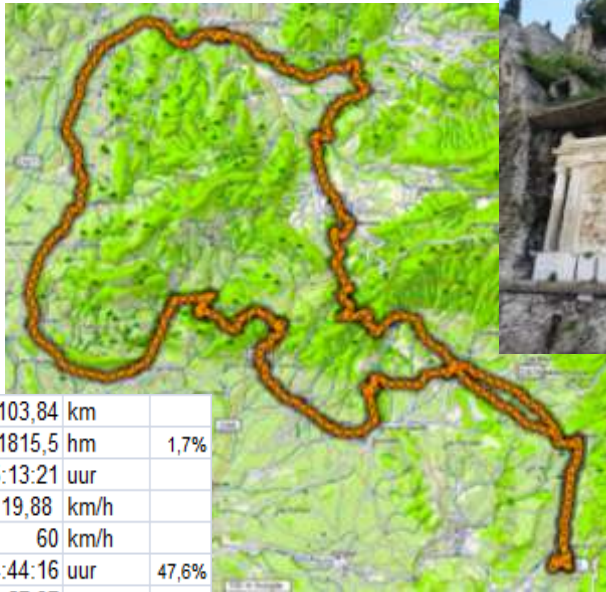

Onderweg al tegengekomen, maar in het dorp vastgelopen toch op de foto.

Het dorpje viel wat tegen, veel te toeristisch en behoorlijk klauteren op wielerschoenen is niet aangenaam over kasseien die in Parijs-Roubaix niet misstaan zouden hebben.

Met de wind in de rug naar Málaucène en via de Col de la Madeleine naar Bedoin, Flassai en terug naar de camping. Onderweg de supermarkt in en met het genoegen van een mooie avondzon, hapjes en drankjes was dit weer een complete dag.

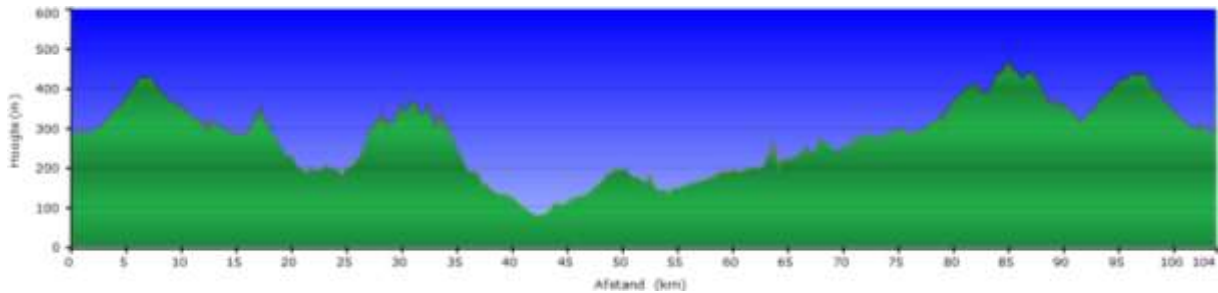
juli 2014

Vaison
La
Romaine

afstand	103,84 km	
hoogte	1815,5 hm	1,7%
tijd	5:13:21 uur	
gemid	19,88 km/h	
max	60 km/h	
pauze	4:44:16 uur	47,6%
Totaaltijd	9:57:37	

22-7-2014 : "WANDEL"-ETAPPE.

Na een mooi begin van de dag weer veel wind om ons heen (om gek van te worden) en dus weer terug het bed in en geslapen tot 12:30 uur. Daarna een lunch en een wandeling.

Verrassend!

juli 2014

Het dorp uit aan de Oostzijde, al klimmend, langzaam maar zeker. Op het verste punt was de route nauwelijks/niet meer te vinden en na enig zoekresultaat het beloofde uitzichtpunt gevonden. Een uitzicht over de Gorges, die je hier niet zou verwachten. Na een steile afdaling, belandend in de bek van twee bloednerveuze honden, waarvan er één buiten het hek en de ander gelukkig erbinnen (leek nog vervaarlijker als de ene, die ons woest blaffend tegemoet kwam).

Daarna licht glooiend door de Gorge terug naar Villes-sur-Auzon en aanschuiven bij de Tour de France. Het einde van de etappe hadden we anderhalve week terug zelf gereden, dus bijzonder om te volgen. De herkenning (op het publiek na, waar komen die miljoenen vandaan en waar staan ze geparkeerd?), de ambiance en de zwaarte kwamen goed in beeld. Vöckler die hier al twee keer gewonnen had, moest dit keer de zege aan een Schot laten, die in de afdaling naar Lucheon weggereden was.

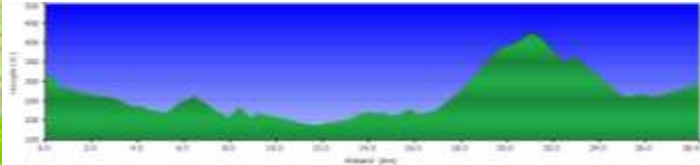
De dag sloten we af met winkelen, eten en een avondwandeling naar de “rood-gele” ondergaande zon.

23-7-2014 : LAATSTE DAG.

Nog een laatste tochtje op de fiets, eerst om geld te pinnen voor betaling van de camping wat alleen in een ander dorp kon en zo nog even toeristisch een ander deel van de omgeving verkennen.

Dus nadat we in Mormoiran geld gehaald hadden een klim naar Blanvac,

afstand	28,37 km	
hoogte	399,5 hm	1,4%
tijd	1:29:41 uur	
gemid	18,98 km/h	
max	51 km/h	
pauze	1:16:03 uur	45,9%
Totaaltijd	2:45:44	

waarbij we een totaal overzicht over het dal onder de MV kregen, een kop koffie met tartarin (pêche) werd speciaal voor ons bereid [kosten ..] op een idyllisch pleintje. Hierna restte ons alleen de mooie afdaling naar de camping.

Ook nu de Tour-etappe gezien en dan de tent inpakken en de wagen rijvaardig inruimen. Alleen de kleine tent moest de volgende dag nog ingeladen worden. Douchen en de derde keer uit eten in “ons” restaurantje.

24-7-2014 : HOME.

8:27-22:00 uur met files bij Lyon (1,5 uur) en Luxemburg (0,5 uur).

~~ANJA~~
~~TOINE~~
~~EN THOMAS~~

~~16-7-2014~~

~~(AMÉLIE)~~,
~~(ANTOINE)~~